

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118200544
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118200544.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu E. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. H. XXXX/X, XXX XX F., právne zastúpeného E.. K. E., C., C. F. so sídlom E. XX, XXX XX X. B., proti žalovanému J. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. M. XX, XXX XX B., právne zastúpeného C. F. L. &...., so sídlom V. XXX/X, XXX XX B., A.: XX XXX XXX, v konaní o zaplatenie 1.207,21 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/6/2018-112 zo dňa 05. 10. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (výrok I.) a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Žalobca sa žalobou podanou dňa 20. 03. 2018 na okresnom súde domáhal zaplatenia sumy 1.207,21 € s príslušenstvom od žalovaného, a to titulom náhrady škody. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 10. 07. 2017 uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo motorové vozidlo F. R., rok výroby XXXX, za ktoré mal uhradiť kúpnu cenu vo výške 4.000,- €. Žalobca si uvedené motorové vozidlo prevzal dňa 10. 07. 2017 a v ten istý deň zistil, že auto má viac porúch. Po niekoľkých kilometroch jazdy sa auto stalo nepojazdným, preto listom odoslaným dňa 10. 09. 2017 žalobca vytkol žalovanému vady uvedeného motorového vozidla v súlade s § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uplatnil si u žalovaného primeranú zľavu z ceny v zmysle § 597 Občianskeho zákonníka. Keďže následkom vady na aute vznikla žalobcovi škoda, túto si uplatnil voči žalovanému vo výške 1.207,21 € ako sumu, ktorú uhradil za opravu uvedeného motorového vozidla.

3. Okresný súd vyššie uvedenú žalobu zamietol v celom rozsahu a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aplikujúc ustanovenia § 599 ods. 1, § 600, § 619, ako aj § 620 a § 420 Občianskeho zákonníka konštatoval po vykonanom dokazovaní, že žaloba nie je dôvodná.

4. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že žalovaný predal žalobcovi na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 10. 07. 2017 motorové vozidlo F. R. rok výroby XXXX za kúpnu cenu 4.000,- €. Išlo o používané, jazdené motorové vozidlo a aj keď v kúpnej zmluve nebol uvedený počet najjazdených kilometrov, z vyjadrení sporových strán a svedkyne bolo preukázané, že uvedené motorové vozidlo malo v čase predaja najjazdených viac ako 300.000 km. V článku IV. kúpnej zmluvy kupujúci - žalobca vyhlásil, že sa so stavom predmetného motorového vozidla riadne oboznámil, a to jeho

obhliadkou a skúšobnou jazdou, a teda kupuje ho v stave, v akom sa nachádza ku dňu podpisu tejto zmluvy. Následne dňa 18. 09. 2017 odoslal žalobca žalovanému prípis, v ktorom mu oznamoval, aké problémy sa s kúpeným motorovým vozidlom vyskytli, ktoré boli zistené pri jazde zo B. do F. s tým, že podľa vyjadrenia žalobcu a svedkyne sa vada prejavila cestou z F. do ich trvalého bydliska na samote pri jazde v teréne do kopca, keď zapli tzv. štvorkolku a začalo v nej niečo praskať. Uvedené telefonicky oznámili žalovanému, ktorý im povedal, že on s autom takéto problémy nemal a pokiaľ ide o uvedené „praskanie“, v servise mu bolo povedané, že to pri takýchto autách je normálne.

5. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zdôraznil, že zo žaloby, ako aj z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu je zrejmé a nepochybné, že uvedený nárok si uplatňuje titulom zodpovednosti za škodu, ktorú mal žalovaný zaviniť tým, že o vade, ktorá sa prejavila cestou z F. do miesta bydliska žalobcu vedel a žalobcu na túto vadu neupozornil. Podľa okresného súdu však žalobca nepreukázal, že táto vada sa už prejavovala v čase, keď auto vlastnil žalovaný. Žalovaný sa mal o tzv. „praskaní“ pri zapnutí štvorkolky dozvedieť od predchádzajúceho predávajúceho a ako sám žalovaný uviedol, pýtal sa vtedy na to aj pracovníka v servise, ktorý mu povedal, že je to v poriadku, že sa to u takýchto áut môže stávať, v dôsledku čoho sa žalovaný s takýmto vysvetlením uspokojil, teda nepovažoval to za vadu a nemal dôvod na toto žalobcu ani upozorňovať.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd uzavrel, že žalobca nepreukázal porušenie právneho predpisu žalovaným pri uzavieraní kúpnej zmluvy, teda porušenie právnej povinnosti žalovaného. Okrem toho žalobca pred kúpou uvedené motorové vozidlo riadne vyskúšal a nič mu nebránilo vyskúšať uvedené motorové vozidlo aj v teréne, kde by bola použitá aj tzv. štvorkolka, a to najmä s prihliadnutím na to, že žalobca býva na samote a musí jazdiť aj do kopca. Pokiaľ by bolo auto pred kúpou riadne vyskúšané a bola by táto vada vtedy existovala, bola by sa pri skúške prejavila a žalobca by motorové vozidlo nekupoval. Naopak, pokiaľ by sa pri skúške táto vada neprejavila, nebolo by možné žalovaného obviňovať z toho, že o tejto vade musel vedieť v čase predaja motorového vozidla.

7. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd aplikujúc ust. § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej v texte „CSP“) v spojení s § 262 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v zmysle dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu o tom, že neboli splnené podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu v súvislosti s opravou uvedeného motorového vozidla.

9. Prioritne žalobca namietal, že okresný súd si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 181 ods. 2 CSP, ponechal strany sporu v neistote, čím je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Okresný súd po úkonoch v zmysle § 181 ods. 1 CSP neuviedol a neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Je teda zrejmé, že pre neho išlo o rozhodnutie nepredvídateľné a došlo tým k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

10. Ďalším odvolacím dôvodom žalobcu bolo, že okresný súd nezistil, resp. nesprávne zistil skutkový stav. Podľa skutkových zistení súdu uvedené motorové vozidlo nemalo poruchu v čase jeho kúpy, avšak okresný súd opomenul pritom prihliadnuť na zhodné výpovede strán a svedkyne, v zmysle ktorých potom ako žalobca upozornil žalovaného na problém so štvorkolkou, žalovaný vyjadril ochotu podeliť sa s nákladmi na polovicu. Zhodné boli tiež tvrdenia strán a svedkyne o vedomosti žalovaného o praskaní štvorkolky a už len z týchto zhodných tvrdení strán a svedkyne je zrejmé, že auto malo skrytú poruchu už v čase jeho kúpy a žalovaný o nej vedel, no žalobcu na ňu neupozornil. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 619 a 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia systematicky patria do ôsmej časti II. hlavy IV. oddielu Občianskeho zákonníka s nadpisom Osobitné ustanovenia o predaji tovaru v obchode (spotrebiteľské kúpne zmluvy). V danom prípade ale nejde o spotrebiteľskú zmluvu, správne mal preto súd aplikovať ustanovenia § 596 a § 597 Občianskeho zákonníka. Následne však uznal, že okresný súd správne aplikoval ust. § 600 a § 420 Občianskeho zákonníka, no uvedené ustanovenia nesprávne vyložil. Nesprávna interpretácia tohto ustanovenia súdom nadväzuje na skutkové zistenie o nevedomosti žalovaného o poruche (vade) predávaného auta v čase jeho predaja. Taktiež súd nesprávne interpretoval predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, i keď ich správne uviedol. Dodal, že poruchou auta nebola len nefungujúca štvorkolka a ako sa ukázalo, auto malo podstatne viac porúch, ktoré spôsobili jeho

nepojazdnosť. Taký rozsah porúch nemohlo spôsobiť bežné opotrebenie auta. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že okresný súd odôvodnil zamietnutie žaloby vo veci najmä tým, ale nielen tým, že mal na základe vykonaného dokazovania za to, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že by sa vada na uvedenom motorovom vozidle mala prejavíť v čase, keď ho vlastnil a ním aj jazdil. Z uvedeného dôvodu preto nemal povinnosť žalobcu na predmetnú vadu upozorniť. Nad rámec toho okresný súd dôvodil, že k poškodeniu uvedeného motorového vozidla nedošlo jeho zavinením a žalobca nepreukázal porušenie právneho predpisu z jeho strany pri uzavretí kúpnej zmluvy medzi nimi ako zmluvnými stranami. Doplnil, že v konaní neboli zo strany žalobcu preukázané predpoklady vzniku náhrady škody, nakoľko v čase predaja uvedeného motorového vozidla bolo toto plne pojazdné, čo vyplynulo aj z výpovede svedka - manželky žalobcu. Taktiež nebolo sporné, že žalobca uvedené motorové vozidlo spoločne užíval aj s manželkou po jeho kúpe a ani to, že pred kúpou absolvoval skúšobnú jazdu, pričom v zmysle medzi nimi uzavretej zmluvy súhlasil s nadobudnutím uvedeného motorového vozidla v stave, v akom sa nachádzalo ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. nadobudol ho v stave, v akom stojí a leží. Navyše žalobca mal vedomosť o tom, že uvedené motorové vozidlo má viac ako XX rokov a v čase jeho predaja malo najazdených viac ako 300.000 km. Nad rámec toho skutočnosť, že uvedené motorové vozidlo počas určitého času žalobca spolu s manželkou užíval vyplýva aj z vykonaných listinných dôkazov, a to daňového dokladu - faktúry s dátumom jednej opravy dňa 05. 10. 2017, teda s odstupom troch mesiacov od kúpy a druhej opravy vozidla až dňa 04. 12. 2017, teda s odstupom až piatich mesiacov od kúpy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Krajský súd ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie žalobcu prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP preskúmal a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (á contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

13. Úvodom odvolací súd zdôrazňuje, že odvolací súd je v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi. Žalobca prioritne v odvolaní namietal, že okresný súd nedodržel zákonom stanovený postup v zmysle § 181 ods. 2 CSP, vo vzťahu ku ktorému ustanoveniu odvolací súd uzatvára, že striktné nedodržanie postupu podľa § 181 ods. 2 CSP zo strany okresného súdu možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, ktorou síce možno odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP odôvodniť, avšak existencia tejto vady sama osebe nezakladá porušenie práva na spravodlivý súdny proces, prípadne na zmätočnosť, či prekvapivosť vydaného rozhodnutia. Z obsahu spisu je nesporné, že priebeh konania, ktorý je žalobcovi známy preukazuje, že stranám v konaní bolo riadne poskytnuté právo na spravodlivú súdnu ochranu. Strany v konaní aktívne využívali možnosť tvrdiť podstatné skutočnosti, pričom k tvrdeným skutočnostiam sa protistrana mala vždy možnosť vyjadriť a v priebehu konania bolo na pojednávaniach zrejmé, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné a ktoré sú nesporné s tým, že na podoprenie svojich tvrdení strany navrhli dôkazy, o ktorých vedeli, či ich súd vykoná alebo nevykoná. Ak teda sudca zákonné ustanovenie na pojednávaní (§ 181 ods. 2 CSP) striktné nedodrží, bez ďalšieho to neznamena, že strana je vylúčená z procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok v konaní priznáva. Porušenie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a ani v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne, čo napokon v prejednávanej veci vyplýva aj z obsahu zápisnice z pojednávania pred okresným súdom (č.l. 101 až 111 spisu), v zmysle ktorých súd vykonával listinné dôkazy, dokazovanie výsluchmi strán a svedka, ku ktorým sa mali strany možnosť priebežne vyjadrovať a v závere pojednávania strany vyzval, aby zhrnuli svoje návrhy.

14. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/17/2017 zo dňa 22.02.2017, z ktorého vyplýva, že z povahy tejto procesnej povinnosti, ktorá je uvedená v ustanovení § 181 ods. 2 CSP je zrejmé, že k jej zhojeniu, resp. konzumovaniu jej prípadného nesplnenia dochádza samotným rozhodnutím súdu, v ktorom je súd povinný uviesť, čo mal za preukázané, z čoho vychádzal, akými úvahami sa riadil a právne posúdenie veci. Náprava prípadného nesprávneho postupu okresného súdu v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktoré právo žalobca i využil. Navyše je nutné poukázať na tú skutočnosť, že obe strany mali v konaní právneho zástupcu, ktorí boli prítomní na pojednávaniach, pričom žiadne výhrady v tom čase nemali. Bolo by preto v rozpore s princípmi formálnej logiky považovať prípadné nedodržanie

ustanovenia § 181 ods. 2 CSP okresným súdom za tzv. zmätočnosťnú vadu, ktorá sama osebe by bola dôvodom pre zrušenie rozsudku okresného súdu. Žalobca mal možnosť namietať nesprávnosť postupu okresného súdu v opravnom konaní, teda v konaní odvolacom a uvedenú možnosť aj využil.

15. Nadväzujúc na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že okresným súdom zistený skutkový stav veci považuje za dostatočný s tým, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a žalobca v odvolaní ani nenamietal, že by niektorý z dôkazov vykonaný nebol. Opätovne je nutné zdôrazniť, že žalobca si svoj nárok uplatňoval titulom náhrady škody, pričom okresný súd ustálil, že neboli naplnené podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu prioritne nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného. Okresný súd v prejednávanej veci založil svoje rozhodnutie na právnom závere, že žalobca nepreukázal, že by sa predmetná vada na uvedenom motorovom vozidle prejavovala ešte v čase, keď auto vlastnil žalovaný. Okresný súd zároveň doplnil, že žalobca nepreukázal porušenie nijakej právnej povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej vo B. dňa 10.07.2017 medzi stranami sporu priloženej v spise na č.l. 11 vyplýva, že predmetom kúpy medzi stranami bolo osobné motorové vozidlo F. R., rok výroby XXXX s dohodnutou kúpnu cenou 4.000,- €, pričom bolo zrejmé, že uvedené motorové vozidlo bolo už jazdené, malo najjazdené viac ako 300.000 km a kupujúci sa nielen ohliadkou, ale aj skúšobnou jazdou oboznámil so stavom tohto vozidla.

16. Žalobca v oznámení o vade, ktoré bolo prílohou žaloby (č. I. 6 spisu) poukázal na ustanovenie § 596 a § 597 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých je predávajúci povinný oboznámiť kupujúceho s vadami ešte pred uzavretím zmluvy s tým, že ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci neupozornil, vzniká predávajúcemu zodpovednosť za vady, aj keď o nej nevedel a predávajúci má v tomto prípade právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny alebo právo odstúpiť od zmluvy, ak ho predávajúci ubezpečil, že vec nemá žiadne vady, alebo má určité vlastnosti a toto tvrdenie sa ukáže ako nepravdivé. Žalovaný si však v zmysle vyššie uvedených ustanovení neuplatňoval voči žalovanému zľavu z ceny v prejednávanej veci, ale domáhal sa náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že vynaložil náklady na opravu uvedeného motorového vozidla. Pokiaľ ide o opravu uvedeného motorového vozidla, predložil faktúry, a to o oprave uvedeného motorového vozidla zo dňa 05.10.2017, ku ktorej oprave došlo s odstupom troch mesiacov od kúpy a následne na základe druhej faktúry zo dňa 04.12.2017, ktorá bola predložená s odstupom X mesiacov od kúpy. Okresný súd preto správne uzavrel, že pokiaľ došlo k oprave uvedeného motorového vozidla v zmysle predložených faktúr s odstupom X a následne až X mesiacov, nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že porucha motorového vozidla existovala v čase, kedy došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy. Navyše, ako vyplýva z predložených faktúr, predmetom opravy motorového vozidla bola oprava v súvislosti s demontážou hlavy, tlakovaním a opravou hlavy, kontrolou motora a nastavením ako aj výmenou oleja a olejového filtra, s demontážou predného kardanu, demontážou rozvodovky, opravou rozvodovky, výmenou reťaze a montážou rozvodovky, teda nešlo o opravu v súvislosti s pohonom 4x4, na ktorú vadu žalobca aj v oznámení poukazoval.

17. Odvolací súd uznáva, že nárok žalobcu bolo nutné posudzovať výlučne v režime Občianskeho zákonníka - jeho príslušných ustanovení o zodpovednosti za škodu a ďalších odkazovaných a iných ustanovení týkajúcich sa povahy právnej veci. Okresný súd preto správne postupoval v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka v spojení s § 600 Občianskeho zákonníka a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa otázkou zodpovednosti za vady ani nezaoberal, i keď tieto ustanovenia v odôvodnení uviedol, čo nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

18. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť tým, že ho neupozornil na vady, o ktorých vedel, a to pri dojednávani kúpnej zmluvy (§ 596 Občianskeho zákonníka), je nutné podotknúť, že žalobca uvedené porušenie tejto právnej povinnosti v konaní nepreukázal. Ak sa totiž faktúra, resp. náklady na opravu uvedeného motorového vozidla v zmysle faktúr mali týkať demontáže hlavy, tlakovania a opravy hlavy, montáže hlavy, kontroly motora a nastavenia ako aj výmeny oleja, či olejového filtra a následne aj demontáže predného kardanu, demontáže rozvodovky, či opravy rozvodovky, resp. výmeny reťaze a montáže rozvodovky, nie je vôbec zrejmé, že o týchto vadách žalovaný vedel v čase, kedy došlo k dojednávaniu kúpnej zmluvy. Uvedené z dosiaľ vykonaného dokazovania vôbec nevyplýva, ak tieto vady, odstránenie ktorých žalobca riešil ich opravou, neboli medzi stranami sporu známe, žalobca to v konaní len tvrdí a okresný súd na to správne poukázal. Žalobca totiž nepreukázal, že oprava uvedeného motorového vozidla a náklady s tým súvisiace v spojení s predloženými faktúrami spolu vo výške 1.207,21 € boli vynaložené v súvislosti s poškodením tzv. pohonu 4x4 uvedeného motorového vozidla, resp. jeho „praskaním“, na ktorú vadu mal žalobca žalovaného

upozorniť ihneď po odkúpení motorového vozidla, a ani to, že o týchto vadách mal žalovaný v čase predaja vedomosť. Naopak sám žalobca v odvolaní uviedol, že motorové vozidlo malo viacero porúch, ktoré boli predmetom opravy, za ktorú vynaložil ním uplatňované finančné prostriedky vo výške 1.207,21 €. Ktoré náklady na opravu súviseli s opravou tzv. štvorkolky, a ktoré ďalšie vady dodatočne zistil pri užívaní motorového vozidla nekonkretizoval a ani netvrdil.

19. Vykonaným dokazovaním bolo naopak preukázané, že odo dňa kúpy uvedeného motorového vozidla, t. j. od 10.07.2017 až do opravy jednotlivých väd uvedených na základe predložených faktúr žalobcom, uplynulo X. až X mesiacov, k čomu sa žalobca na podnet právneho zástupcu žalovaného vyjadril tak, že „v prvom servise bolo auto veľmi dlho, odkiaľ ho neskôr po približne dvoch až troch mesiacoch rovno previezol do druhého autoservisu, kde ho nakoniec aj opravili.“ V konaní však nebolo preukázané, že by počas uvedenej doby bolo uvedené motorové vozidlo umiestnené v akomkoľvek autoservise, tieto skutočnosti žalobca nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi. Výpoveď jeho manželky je výpoveďou jemu blízkej osoby Žalobca teda nepreukázal, že by uvedené motorové vozidlo malo v čase predaja vady, ktoré boli predmetom opravy, na ktorú žalobca vynaložil finančné prostriedky vo výške 1.207,21 €, o ktorých by žalovaný ako predávajúci mal vedieť, a na ktoré ho vedome neupozornil. Navyiac žalobca mal vedomosť, že išlo o motorové vozidlo, ktoré bolo jazdené a aj z tohto dôvodu žalovaný žalobcovi naň záruku neposkytol.

20. Žalobca v konaní preukázal, že vynaložil náklady na opravu uvedeného motorového vozidla vo výške 1.207,21 €, neunesol však dôkazné bremeno v tom, že uvedené vady, ktoré boli odstraňované a na základe ktorých finančné prostriedky vynaložil, boli v súvislosti s aktívnym pohonom 4x4 a že vady, ktoré boli opravené v zmysle faktúr zo dňa 05.10.2017 a 04.12.2017 boli žalovanému pri predaji uvedeného motorového vozidla známe a tieto vedome zamlčal. Skutočnosti spôsobilé založiť zodpovednosť inej osoby za škodu nestačí len tvrdiť, ale je potrebné ich aj dostatočným spôsobom preukázať, čo sa však žalobcovi počas celého konania nepodarilo. Pokiaľ si teda žalobca uplatňoval na okresnom súde náhradu škody, bolo potrebné, aby spoľahlivo preukázal, že uvedené motorové vozidlo mu žalovaný s predmetnými vadami, ktoré boli predmetom opravy, na ktorú vynaložil finančné prostriedky vo výške 1.207,21 € už predal, resp. mu boli známe pri predaji tohto motorového vozidla. Navyše musí byť bez pochyb preukázané aj to, že o nich v čase odovzdávania predmetu kúpy vedel. Len v takom prípade by bolo možné uvažovať o porušení právnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 596 Občianskeho zákonníka. Bez preukázania porušenia uvedenej právnej povinnosti žalovaným potom nebolo možné dospieť k záveru, že žalovaný je škodcom a že boli splnené predpoklady pre vznik jeho zodpovednosti za škodu.

21. Okresný súd navyiac doplnil, že nebol splnený ani ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, a to príčinná súvislosť medzi prípadným porušením právnej povinnosti žalovaným a škodou, ktorá na strane žalobcu vznikla. Uvedená príčinná súvislosť bola pretrhnutá prerušená tým, že k oprave uvedeného motorového vozidla došlo až s odstupom X až X mesiacov od predaja uvedeného motorového vozidla bez toho, aby bolo bez pochyb preukázané, že počas obdobia od kúpy motorového vozidla až po opravu tohto uvedeného motorového vozidla nedošlo k jeho užívaniu žalobcom. Žalobca teda v konaní dostatočne nepreukázal, že auto mu bolo pri plnení z kúpnej zmluvy odovzdané s vadami, ktoré boli dôvodom na ich opravu, na základe ktorých finančné prostriedky vynaložil. Nebolo ani len odborným vyjadrením posúdené, či pri uvedených vadách žalovaný ako predchádzajúci vlastník a užívateľ uvedeného motorového vozidla mohol a mal pri jeho predaji vedieť, že tieto vady na aute sú a robia ho pojazdným len za sťažených podmienok, že ich následkom je nefunkčný pohon 4x4 a tiež to, že po niekoľkých desiatkach kilometrov nepretržitej jazdy sa auto začína prehrievať a je potrebné ho odstaviť, vychladnúť a doliať kvapalinu a pod.. Inak povedané, nebolo preukázané, že žalovaný musel vedieť o problémoch na aute, ktoré by mali súvis s opravovanou rozvodovkou a hlavou valca. Žalobca nepredložil ani žiaden dôkaz napr. z autoservisu s uvedením počtu kilometrov pri prevzatí vozidla autoservisom, aby tak jasne preukázal, koľko kilometrov skutočne najazdil od kúpy uvedeného motorového vozidla až do jeho odovzdania do servisu a zároveň nepredložil žiadnu listinu, ktorá by osvedčovala, v akých dňoch bolo auto, či už v prvom alebo i druhom autoservise umiestnené, aby tým vylúčil, že škodu spôsobil užívaním sám. Z faktúry sú zrejmé len dátumy k dňom zistenia väd s výpisom použitých náhradných dielov a ceny, pričom zistenie vady „hlavy“ je uvedené ku dňu 05. 10. 2017 a zistenie vady tzv. rozvodovky ku dňu 04. 12. 2017, pričom odvolací súd už vyššie poukázal na časový odstup od odkúpenia uvedeného motorového vozidla.

22. Odvolací súd preto musel konštatovať nedostatočnú dôkaznú silu pri tvrdeniach žalobcu vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti žalovaným a zároveň vo vzťahu k existencii príčinnej súvislosti medzi prípadným porušením právnej povinnosti žalovaným a škodou, ktorá na strane žalobcu vznikla. Vyššie uvedené právne závery nie je spôsobilé spochybníť tvrdenie žalobcu, že z výpovedí strán a svedkyne bolo preukázané to, že žalobca upozornil žalovaného na problém so štvorkolkou a žalovaný vyjadril ochotu podeliť sa s nákladmi na polovicu. To, že žalovaný prejavil záujem uhradiť polovicu nákladov samo o sebe nepreukazuje jeho vedomosť o všetkých vadách, ktoré boli predmetom opravy vykonanej autoservisom, za ktorú opravu vynaložil žalobca finančné prostriedky. Uvedené teda nepreukazuje, že auto malo skrytú poruchu už v čase jeho kúpy, pričom žalobca ani v odvolaní nekonštatuje, ktorú konkrétnu skrytú poruchu uvedené motorové vozidlo malo mať, ak na jednej strane poukazuje na problém so „štvorkolkou“ a na druhej strane predložil faktúry týkajúce sa opravy rozvodovky a opravy hlavy. To, že dodatočne vyšli najavo i ďalšie poruchy či vady na uvedenom motorovom vozidle, nezakladajú bez ďalšieho zodpovednosť žalovaného za škodu, preto odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol vecne správne a nebol dôvod na zrušenie a vrátenie veci za účelom ďalšieho doplnenia dokazovania. Odvolací súd dopĺňa, že žalobca bol v konaní právne zastúpený, nebolo preto povinnosťou okresného a ani odvolacieho súdu žalobcu poučiť o doplnení podstatných a pre rozhodnutie vo veci rozhodujúcich skutočností.

23. Okresný súd rozhodol vecne správne i o náhrade trov konania, nakoľko dôsledne postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v konaní. Žalovaný mal tak pred okresným súdom, ako aj pred odvolacím súdom plný úspech, preto mu okresný súd dôvodne priznal náhradu trov konania pred okresným súdom a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania, o ktorých taktiež rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 CSP. O trovách odvolacieho konania tak rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).